

บทที่ 10

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

10.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาดัชนีปริจเฉทในบทสนทนาแบบกันเองของผู้พูดภาษาไทยชัยภูมิได้ข้อสรุปซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1) ภาษาไทยชัยภูมิมิมีรูปภาษาซึ่งทำหน้าที่เป็นดัชนีปริจเฉทแสดงหน้าที่ในระนาบครบทั้ง 5 ระนาบ ตามรูปทฤษฎีปริจเฉทซึ่ง Schiffin (1987) เสนอไว้ โดยที่ในแต่ละระนาบจะมีจำนวนดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่ในระนาบนั้นๆ มากน้อยต่างกันไปดังนี้

ระนาบที่ 1 โครงสร้างเนื้อความ พบดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักในระนาบจำนวน 22 ดัชนี ได้แก่ nan' ni:' de' dok' le' nai' de' tu:ə' la' le:w' ko' te:' hak' bat' lə:' pho' loj' caŋ' tha:' khan' thl:' ni:' khə:' wa:'

ระนาบที่ 2 โครงสร้างวัจนกรรม พบดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักในระนาบจำนวน 17 ดัชนี ได้แก่ na' de:' ko' no' hen' bo' si' lew' pho:f' me' de' pi' du' the' no:' duə' ha' wa:' pi'

ระนาบที่ 3 โครงสร้างผลัด พบดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักในระนาบจำนวน 7 ดัชนี ได้แก่ ni' əw' la' ə:' ɛ:' e:' hej' ə'

ระนาบที่ 4 กรอบผู้ร่วมสนทนา พบดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักในระนาบจำนวน 29 ดัชนี ได้แก่ ə:' ə:' o:' le' bo' ə:' pa:f' o:' o:' o:' o' wa:f' hu:f' wo' ɛ:' hl:w' ha:' bo:' u:f' ə:w' ə:' ca:' khap' kha' kha' ha' wa' wa' we:f'

ระนาบที่ 5 สถานะของเนื้อหา พบดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักในระนาบจำนวน 8 ดัชนี ได้แก่ la' na' na' de:' da' pa'

(ดูตารางที่ 2 ซึ่งแสดงภาพรวมของดัชนีปริจเฉทในภาษาไทยชัยภูมิประกอบ)

2) จากการศึกษาความต่างของแต่ละดัชนีแล้วพบว่า ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่ในระนาบหนึ่งจะทำให้มองเห็นการจำแนกหน้าที่ย่อยในระนาบนั้นด้วย

ระนาบที่ 1 โครงสร้างเนื้อความ จำแนกหน้าที่ย่อยเป็น 3 หน้าที่ คือ

หน้าที่แสดงแก่นความ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท nan³ nl:³ de⁴

หน้าที่แสดงสาระ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท dok² le² la² na² de⁴ tu:³

หน้าที่แสดงการเชื่อมโยงความ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท le:w² thl:¹ nl:³ ko²

le:² hak² ba² l:² pho⁴ le:² caŋ¹ the:³ khan¹ kh:² wa:¹

ระนาบที่ 2 โครงสร้างวัจนกรรม จำแนกหน้าที่ย่อยเป็น 8 หน้าที่ คือ

หน้าที่แสดงเจตนาขอความสนใจ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท na⁴ de:⁴ ko²

หน้าที่แสดงเจตนาขอการสนับสนุน แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท no⁴ hen¹ bo²

หน้าที่แสดงเจตนาขียนกราน แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท si² le:w² pho:²

me² de⁴ y¹ du⁴

หน้าที่แสดงเจตนาโน้มน้าวใจ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท the²

หน้าที่แสดงเจตนาปนรำพึง แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท no:⁴

หน้าที่แสดงเจตนาแย้งความ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท dua¹

หน้าที่แสดงเจตนาถามย้ำ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท ha⁴

หน้าที่แสดงเจตนาถามทดสอบความเข้าใจ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท wa:¹ y¹

ระนาบที่ 3 โครงสร้างผลัด จำแนกหน้าที่ย่อยเป็น 4 หน้าที่ คือ

หน้าที่แสดงการเริ่มผลัด แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท ni² aw¹ la¹

หน้าที่แสดงการดำเนินผลัด แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท e:² ɛ:²

หน้าที่แสดงการขัดจังหวะผลัด แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท e:² he¹

หน้าที่แสดงการส่งผลัด แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท e²

ระนาบที่ 4 กรอบผู้ร่วมสนทนา จำแนกหน้าที่ย่อยเป็น 4 หน้าที่ คือ

หน้าที่แสดงบทบาทของผู้พูดแบบเป็นผู้เสนอความ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท e:² e:²

หน้าที่แสดงบทบาทของผู้พูดแบบเป็นผู้สนองความ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท o:² le⁵

bo² e:¹

หน้าที่แสดงบทบาทของผู้พูดแบบเป็นผู้มีปฏิริยาตอบสนอง แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท
pa:ʔ o:ʔ o:ʔ o:ʔ o:ʔ wa:ʔ hu:ʔ wo:ʔ ɛ:ʔ hl:wʔ ha:ʔ bo:ʔ u:ʔ a:wʔ o:ʔ

หน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท ca:ʔ khəpʔ
khaʔ khaʔ haʔ waʔ waʔ we:ʔ

ระนาบที่ 5 สถานะของเนื้อหา จำแนกหน้าที่ย่อยเป็น 3 หน้าที่ คือ

หน้าที่แสดงสถานะของเนื้อหาแบบติดอยู่ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท laʔ

หน้าที่แสดงสถานะของเนื้อหาแบบ निकออก แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท naʔ

หน้าที่แสดงสถานะของเนื้อหาแบบยังไม่รู้ แสดงด้วยดัชนีปริจเฉท naʔ de:ʔ da:ʔ pa:ʔ
 (ดูตารางที่ 2 ซึ่งแสดงภาพรวมของดัชนีปริจเฉทในภาษาไทยชัยภูมิประกอบ)

3) จากการศึกษาพบว่า นอกจากจะมีหน้าที่หลักแล้ว ดัชนีปริจเฉทยังมีหน้าที่รองในระนาบอื่นๆของปริจเฉทที่ต่างกันไปอีกด้วย เช่น nanʔ เป็นดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงแก่นความแบบเน้นย้ำในระนาบโครงสร้างเนื้อความ มีหน้าที่รองแสดงสถานะของเนื้อหาแบบรู้แล้วแต่ยังไม่ทันคิดในระนาบสถานะของเนื้อหาและแสดงวัจนกรรมขอความสนใจจากผู้ฟังในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม โดยที่หน้าที่รองของดัชนีปริจเฉทจะมีความสอดคล้องกับหน้าที่หลักและมีแนวโน้มไปในทางเดียวกันดังนี้

- ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างเนื้อความ จะมีหน้าที่รองในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม โครงสร้างผลัด และสถานะของเนื้อหา

- ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม จะมีหน้าที่รองในระนาบโครงสร้างผลัด กรอบผู้ร่วมสนทนา และสถานะของเนื้อหา

- ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างผลัด จะมีหน้าที่รองในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม และกรอบผู้ร่วมสนทนา

- ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบกรอบผู้ร่วมสนทนา จะมีหน้าที่รองในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม และโครงสร้างผลัด

- ดัชนีปริจเฉทซึ่งทำหน้าที่หลักในระนาบสถานะของเนื้อหา จะมีหน้าที่รองในระนาบโครงสร้างเนื้อความ และโครงสร้างวัจนกรรม

เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากระนาบทั้ง 5 ซึ่งเป็นองค์ประกอบของปริจเฉทไม่ได้แยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด หากแต่ทำหน้าที่ประสานกันไปและทับซ้อนกันบ้างบางส่วน จึงทำให้ดัชนีปริจเฉทหนึ่งดัชนีสามารถทำได้หลายหน้าที่ (multi - function) ในเวลาเดียวกัน

(ดูตารางที่ 5, 8, 11, 16, 19 ซึ่งแสดงหน้าที่รองของดัชนีปริจเฉทในแต่ละระนาบประกอบ)

ตารางที่ 21 แสดงภาพรวมการแสดงผลหน้าที่หลักและรองของดัชนีปริจเฉท

ตารางที่ 21.1 แสดงภาพรวมการแสดงผลหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริจเฉทในระนาบโครงสร้างเนื้อหา

- ** หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริจเฉทแสดงผลหน้าที่หลัก
- หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริจเฉทแสดงผลหน้าที่รอง

ดัชนีปริจเฉท	หน้าที		ระนาบ			
	โครงสร้างเนื้อหา		โครงสร้าง ผลัด	โครงสร้าง วัจนกรรม	กรอบผู้ร่วม สนทนา	สถานะของ เนื้อหา
	การเชื่อมโยง ความ	การเรียบ เรียงสาระ				
<i>nan³</i>		**		*		*
<i>ni:³</i>		**		*		*
<i>de⁴</i>		**		*		*
<i>dok³</i>		**		*		*
<i>le³</i>		**		*		*
<i>nal¹</i>		**		*		*
<i>de⁴</i>		**		*		*
<i>tu:a¹</i>		**		*		*
<i>le²</i>		**				
<i>le:w⁴</i>	**		*			
<i>ko³</i>	**		*			
<i>te:²</i>	**		*			
<i>hak²</i>	**		*			
<i>bat²</i>	**		*			
<i>la:³</i>	**		*			
<i>pho⁴</i>	**		*			
<i>le:l¹</i>	**		*			
<i>can¹</i>	**		*			
<i>the:³</i>	**		*			
<i>khan⁴</i>	**		*			
<i>thi:¹ni:³</i>	**		*			
<i>kh:⁴wa:¹</i>	**		*			

ตารางที่ 21.2 แสดงภาพรวมการแสดงผลหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริงเฉทระนาบโครงสร้าง
วงนกรม

** หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริงเฉทแสดงผลหน้าที่หลัก

* หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริงเฉทแสดงผลหน้าที่รอง

หน้าที ดัชนีปริงเฉท	ระนาบ					
	โครงสร้างเนื้อความ		โครงสร้าง ผลัด	โครงสร้าง วงนกรม	กรอบผู้ร่วม สนทนา	สถานะของ เนื้อหา
	การเชื่อม โยงความ	การเรียบ เรียงสาระ				
<u>na</u> ⁴			(*)	**	*	*
<u>de</u> ⁴				**	*	*
<u>ko</u> ²				**	*	*
<u>no</u> ⁴			*	**	*	*
<u>hen</u> ⁴ <u>bo</u> ²			*	**	*	*
<u>si</u> ²				**	*	*
<u>lew</u> ²				**	*	*
<u>pho</u> ²				**	*	*
<u>me</u> ²				**	*	*
<u>de</u> ⁴				**	*	*
<u>ti</u> ⁴				**	*	*
<u>du</u> ⁴				**	*	*
<u>the</u> ²				**	*	*
<u>no</u> ⁴				**	*	*
<u>dua</u> ⁴				**	*	*
<u>ha</u> ⁴			*	**	*	*
<u>wa</u> ¹ <u>ti</u> ¹			*	**	*	*

ตารางที่ 21.3แสดงภาพรวมการแสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริงเฉทในระนาบโครงสร้างมัลติ

- ** หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริงเฉทแสดงหน้าที่หลัก
- * หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริงเฉทแสดงหน้าที่รอง

ดัชนีปริงเฉท	หน้าที่		ระนาบ			
	โครงสร้างเนื้อความ		โครงสร้างมัลติ	โครงสร้างวงกรรม	กรอบผู้ร่วมสนทนา	สถานะของเนื้อหา
	การเชื่อมโยงความ	การเรียบเรียงสาระ				
<u>n</u> ¹			**	*	*	
<u>aw</u> ¹ / <u>la</u> ¹			**	*	*	
<u>o</u> ²			**	*	*	
<u>ɛ</u> ²			**	*	*	
<u>o</u> ²			**	*	*	
<u>hej</u> ³			**	*	*	
<u>ə</u> ³			**	*	*	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21.4 แสดงภาพรวมการแสดงผลหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีบริจเฉทในระนาบกรอบผู้ร่วมสนทนา

- ** หมายถึง ระนาบที่ดัชนีบริจเฉทแสดงผลหน้าที่หลัก
- หมายถึง ระนาบที่ดัชนีบริจเฉทแสดงผลหน้าที่รอง

หน้าที ดัชนีบริจเฉท	ระนาบ					
	โครงสร้างเนื้อความ		โครงสร้าง ผลัด	โครงสร้าง วงกรรม	กรอบผู้ร่วม สนทนา	สถานะของ เนื้อหา
	การเชื่อม โยงความ	การเรียบ เรียงสาระ				
<u>๕</u> ^๓			*	*	**	
<u>๑</u> ^๓			*	*	**	
<u>๑๑</u> ^๖			*	*	**	
<u>๒๐</u> ^๓			*	*	**	
<u>๑</u> ^๑			*	*	**	
<u>๑</u> ^๖			*	*	**	
แสดงความรู้สึก			*	*	**	
แสดงความสุภาพ			(*)	(*)	**	

ตารางที่ 21.5 แสดงภาพรวมการแสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริงเฉทในระนาบสถานะของเนื้อหา

- หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริงเฉทแสดงหน้าที่หลัก
- หมายถึง ระนาบที่ดัชนีปริงเฉทแสดงหน้าที่รอง

หน้าที่ ดัชนีปริงเฉท	ระนาบ					
	โครงสร้างเนื้อหา		โครงสร้าง ผลัด	โครงสร้าง วงกรรม	กรอบผู้ร่วม สนทนา	สถานะของ เนื้อหา
	การเชื่อมโยง ความ	การเรียบ เรียงสาระ				
<i>la</i> ³		*	*			**
<i>na</i> ³		*	*			**
<i>na</i> ⁴		*	*			**
<i>de</i> ⁴		*	*			**
<i>de</i> ^f		*	*			**
<i>pe</i> ^f		*	*			**

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4) รูปภาษาหนึ่ง ๆ อาจเป็นรูปแปรของดัชนีปริจเฉทมากกว่าหนึ่งดัชนีก็ได้ เช่น \underline{a}^2 เป็นรูปแปรของดัชนีปริจเฉท \underline{a}^2 ซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงการส่งผลัด

\underline{ka}^2 ซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงแก่นความ

\underline{la}^2 ซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงสาระ

\underline{ka}^2 ซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงการเชื่อมโยง

\underline{ka}^2 ซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงสถานะของเนื้อหา

และในทางกลับกันดัชนีปริจเฉทหนึ่ง ๆ อาจมีรูปแปรต่างกันไปหลายรูป เช่น ดัชนีปริจเฉท \underline{la}^2 แสดงสาระแบบเน้นย้ำ มีรูปแปร 10 รูปคือ

\underline{la}^1	\underline{la}^1
\underline{la}^2	\underline{la}^2
\underline{la}^w	\underline{la}^w
\underline{la}^1	\underline{la}^2
\underline{la}^2	\underline{la}^1

รูปแปรที่ปรากฏอาจมีความแตกต่างกันด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น ความสั้น-ความยาวของสระ การปรากฏและหายไปของพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย หรือระดับเสียงวรรณยุกต์ เปลี่ยนแปลงไป แต่เมื่อพิจารณาค่าแห่งในการปรากฏ ด้อยค่าที่ปรากฏร่วม และหน้าที่ในบริบทของศัพท์รูปดังกล่าว จะตัดสินใจได้ว่าศัพท์ที่ปรากฏในบริบทนั้นเป็นรูปแปรของดัชนีปริจเฉทใด

10.2 อภิปรายผล

1) เป็นที่น่าสังเกตว่า ดัชนีปริจเฉทในภาษาไทยชัยภูมิมีอยู่เป็นจำนวนมากและจากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของระบบดัชนีปริจเฉทภาษาไทยชัยภูมิกับระบบดัชนีปริจเฉทภาษาไทยกรุงเทพฯ (วัชรพล 2539) ในบทสนทนาแบบกันเองแล้วพบว่า น่าจะแยกดัชนีปริจเฉทที่พบออกเป็น 2 กลุ่มคือ

ก. ดัชนีปริจเฉทที่เป็นลักษณะเฉพาะในภาษาไทยชัยภูมิไม่พบในภาษาไทยกรุงเทพฯ แต่สามารถทำหน้าที่ในปริจเฉทได้เช่นเดียวกัน เช่น \underline{de}^1 ในภาษาไทยชัยภูมิซึ่งแสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รองเช่นเดียวกันกับ $\underline{ใจ}$ ในภาษาไทยกรุงเทพฯ

ข. ดัชนีปริจเฉทที่พบว่าปรากฏทั้งในภาษาไทยชัยภูมิและภาษาไทยกรุงเทพฯ และทำหน้าที่ในระนาบเหมือนกัน เช่น *กาฬ* *๕๕:* *ก๕* เป็นต้น

จากข้อค้นพบดังกล่าวจึงอาจตั้งข้อสันนิษฐานได้ว่า ระบบดัชนีปริจเฉทภาษาไทยชัยภูมินั้น จะมีทั้งดัชนีปริจเฉทเฉพาะของภาษาไทยชัยภูมิเอง และดัชนีปริจเฉทที่พบในระบบดัชนีปริจเฉทภาษาไทยกรุงเทพฯ

2) จากการศึกษาปริจเฉทการสนทนาพบว่ามีการใช้ดัชนีปริจเฉทเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นความสำคัญของดัชนีปริจเฉทในการสร้างความเชื่อมโยง(cohesion) การปรับความรู้พื้นฐาน(cognitive common ground) และการปรับทัศนคติให้ตรงกัน(common attitudinal ground)ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ในการศึกษาปริจเฉทที่เป็นการเขียนจะเห็นเอกภาพในระนาบอื่นๆ ไม่ชัดเจน จะเห็นชัดเจนก็เพียงเอกภาพที่เกิดจากการเชื่อมโยงในระนาบโครงสร้างเนื้อความ ซึ่งเป็นการปรับความรู้พื้นฐานของผู้พูดและผู้ฟังเท่านั้น

3) ในการศึกษาพบว่า มีการใช้ดัชนีปริจเฉทในการสนทนาเล็กน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้ดัชนีปริจเฉทอาจจะเป็นกรณีหนึ่งในการแสดงวจนลีลาที่แตกต่างกันของผู้พูดแต่ละคน

10.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นเพื่อแสดงภาพโดยรวมอย่างกว้าง ๆ ของระบบดัชนีปริจเฉทในภาษาไทยชัยภูมิโดยศึกษาจากข้อมูลการสนทนาแบบกันเองที่เกิดขึ้นจริงอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นการศึกษาหน้าที่ของดัชนีปริจเฉทในระดับปริจเฉทการสนทนาตามแนวคิดและกรอบการวิเคราะห์ของ Schiffin (1987) ดังนั้นจึงอาจจะยังมีคำถามบางคำถามซึ่งยังเป็นปัญหาและงานวิจัยฉบับนี้ไม่สามารถตอบได้และครอบคลุมไม่ถึง แต่ควรค่าแก่การศึกษาอย่างลึกซึ้งต่อไปจะกล่าวโดยสังเขปดังนี้

1) ความแตกต่างระหว่างรูปแปรของดัชนีปริจเฉทดัชนีเดียวกันมีผลต่อการกล่าวถ้อยคำหรือไม่ อย่างไร ผู้ที่สนใจศึกษาดัชนีปริจเฉทอาจจะเลือกศึกษาดัชนีปริจเฉทรูปใดรูปหนึ่งซึ่งมีรูปแปรหลากหลายโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น *๕๕* ในภาษาไทยชัยภูมิซึ่งทำหน้าที่ในหลายระนาบเพื่อวิเคราะห์ว่ารูปแปรที่ต่างกันทำหน้าที่และมีผลต่อการกล่าวถ้อยคำต่างกันหรือไม่ อย่างไร และมีปัจจัยอะไรเป็นตัวกำหนดการแปรของรูปแปรเหล่านั้นดังที่ บัทมา วสุวานนท์ (2539) ได้ทำการศึกษาดัชนีปริจเฉท “นะ” ในบทสนทนาแบบกันเองภาษาไทยกรุงเทพฯ

2) การปรากฏร่วมกันของดัชนีปริจเฉทตั้งแต่ 2 ดัชนีขึ้นไปจะมีลักษณะที่แตกต่างจากการปรากฏตามลำพังหรือไม่ ผู้ที่สนใจอาจจะศึกษาดัชนีปริจเฉทที่ปรากฏร่วมกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป โดยศึกษาในทำนองเดียวกันกับดัชนีปริจเฉทที่ปรากฏตามลำพังคือ ศึกษาทั้งลักษณะทางด้านเสียง อรรถศาสตร์ และวากยสัมพันธ์ พร้อมทั้งวิเคราะห์ว่าดัชนีปริจเฉทแต่ละดัชนีนั้นสามารถปรากฏร่วมกันได้หรือไม่ อย่างไร และถ้าสามารถปรากฏร่วมกันได้ ความหมายจะเป็นอย่างไร ปรากฏในประโยคชนิดใดบ้าง แสดงหน้าที่ต่างจากปรากฏตามลำพังหรือไม่ อย่างไร และมีปัจจัยอะไรเป็นตัวกำหนดการปรากฏร่วม

3) ความแตกต่างระหว่างดัชนีปริจเฉทที่พบในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ จากการศึกษาคพบว่า มีดัชนีปริจเฉทหลายดัชนีที่พบในภาษาไทยชัยภูมิแต่ไม่พบในภาษาไทยกรุงเทพฯ (วัชรพล 2539) แต่สามารถแสดงหน้าที่ในระนาบต่าง ๆ ของดัชนีปริจเฉทได้เช่นเดียวกับดัชนีปริจเฉทที่พบในภาษาไทยกรุงเทพฯ เช่น de' ซึ่งทำหน้าที่หลักแสดงการปฏิเสธของประโยคในระนาบโครงสร้างได้เช่นเดียวกับ ไป เช่นนี้เป็นต้น ผู้ที่สนใจอาจจะศึกษาเปรียบเทียบเพื่อดูความแตกต่างระหว่างดัชนีปริจเฉทที่พบในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ว่าการแสดงหน้าที่ การปรากฏแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันอย่างไรและสามารถใช้แทนกันได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่

นอกจากนี้ น่าที่จะมีการศึกษาและวิเคราะห์ดัชนีปริจเฉทในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ต่อไป เพื่อเป็นการเผยแพร่และเพิ่มผลงานด้านภาษาไทยถิ่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจะทำให้มองเห็นภาพรวมของระบบดัชนีปริจเฉทที่สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ตำแหน่งในการปรากฏของดัชนีปริจเฉทมีความสัมพันธ์อย่างไร หรือไม่ กับการแสดงหน้าที่ในปริบท จากการศึกษาตำแหน่งในการปรากฏ จะเห็นว่า ดัชนีปริจเฉทซึ่งมีหน้าที่ในระนาบหนึ่ง ๆ มักมีตำแหน่งในการปรากฏที่สอดคล้องไปในทางเดียวกัน เช่น ดัชนีปริจเฉทแสดงบทบาทของผู้พูดมักจะปรากฏตามลำพังเป็นหน่วยย่อยในผลัดหรือเป็นผลัดได้ ดัชนีปริจเฉทแสดงแก่นความของประโยค ก็มักปรากฏหลังนามหรือนามวลี เป็นต้น จึงเป็นที่น่าสนใจว่า ตำแหน่งในการปรากฏนั้น มีผลต่อการแสดงหน้าที่ในระนาบหรือไม่

5) การศึกษาดัชนีปริจเฉทในสถานการณ์การสื่อสารอื่นที่ต่างกันไป มีระดับของความเป็นทางการต่างกัน หรือจากข้อมูลการสนทนาที่มีความยาวมากขึ้น จะให้ผลการศึกษาที่ต่างไปจากนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

6) ความหมายอ้างอิง (referential meaning) ของรูปคำ มีความสัมพันธ์กับหน้าที่อย่างไรหรือ จากการที่ได้สังเกตว่าดัชนีปริจเฉทหลายดัชนีเป็นรูปคำที่มีความหมายอ้างอิง เช่น *aw'la'*, *hen'bo'* เป็นต้นผู้ที่สนใจก็อาจจะนำดัชนีปริจเฉทประเภทนี้มีศึกษาในแง่ของการกลายมาเป็นคำไวยากรณ์(grammaticalization)ได้ เพื่ออธิบายกระบวนการซึ่งคำที่มีความหมายอ้างอิงเหล่านี้ได้กลายมาเป็นดัชนีปริจเฉทและศึกษาว่าความหมายเดิมของรูปคำนั้นมีผลอย่างไรหรือไม่ต่อการแสดงหน้าที่ในปริจเฉท ทั้งยังอาจแสดงให้เห็นแนวโน้มของรูปคำอื่นๆที่อาจกลายมาเป็นดัชนีปริจเฉทได้ด้วย

7) การศึกษาเปรียบเทียบปริจเฉทการเขียนกับปริจเฉทการสนทนา เพื่อดูว่าในปริจเฉทการเขียนซึ่งพบการปรากฏของดัชนีปริจเฉทน้อยกว่า แสดงหน้าที่ในระนาบทั้ง 5 ของปริจเฉทได้อย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย